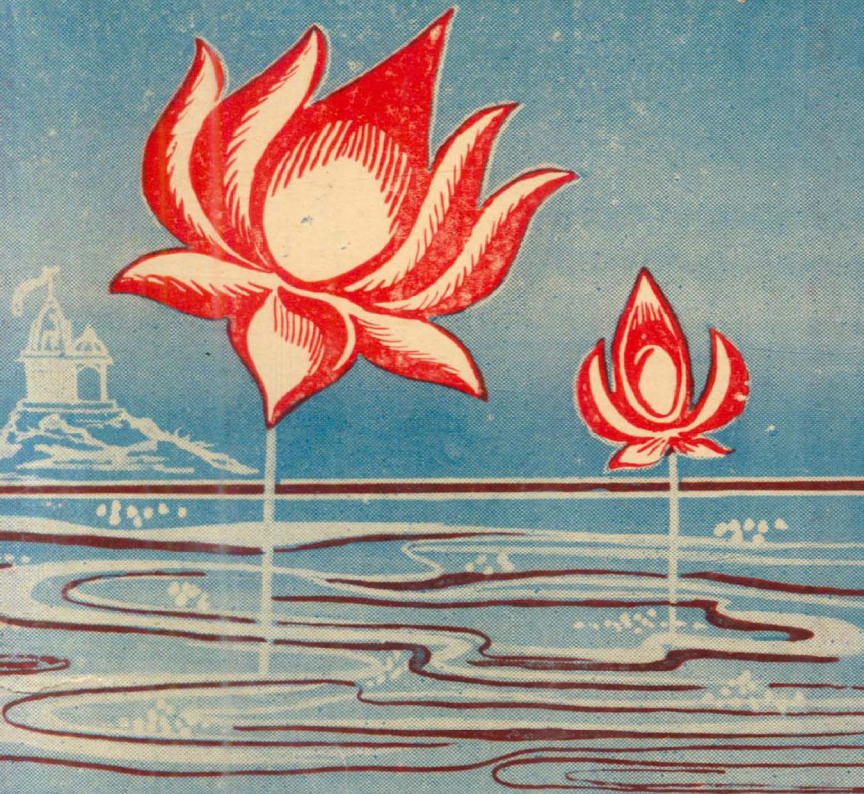

Aacharya vijay shri Surendrasuriswarji Jain Tatvagyanshala

સમયગદશન

પ્રવચનકાર...

પૂ. આચાર્ય વિજયરામસૂરીશ્વરજી મ.

www.jaintatvagyanshala.org

સાવતરગદશન: મુનિ શ્રી અભયચંદ વિજયજી.

પહોલા જાતને તપાસો

નહિ...નહિ...તું પણ ક્યાં શુદ્ધ છે ?

શું તું...મોહમયાથી પર છે ?

શું તું...સંસારને એક સ્વાપ્ન સમજીને ચાલે છે ?

શું તું...કોઈના ગુણની પ્રશંસા કરવાનું શીખ્યો છે ?

શું તું ...સ્વાર્થ છોડીને કોઈના દુઃખમાં સહભાગી બનવાની વૃત્તિ રાખે છે ?

શું તું...કોઈના અવગુણ ગાવાનું છોડી જીભને શુદ્ધ રાખી શકે છે ખરો ?

જો આમાંનું એકે તારામાં ન હોય તો શું જોઈને ગામના ઉકરડા ફેંદવા મંડી પડ્યો છે ?

જ્યાં પોતાનું જ ઠેકાણું નથી તો બીજાનું શું ભણું કરી શકવાનો છે.

ખોટું લગાડવાની જરૂર નથી. તું પોતે જ વિચાર કે હું ભૂલો નથી પડ્યો ?

એક વાત ધ્યાનમાં રાખજો “આપ ભલા તો જગા ભલા”
ફક્ત આંખમાં પાકી ગયેલા મોતીયાનું જ આપરેશન કરવાનું
છે, પછી બધું જ સ્વચ્છ થઈ જાય.

સમ્યગ્દર્શન

(પ્રવચન સંગ્રહ)

—: પ્રવચનકાર :—

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત
શ્રી વિજય રામસૂરીશ્વરજી
મ. સા. (હહેલાવાલા)

: અવતરણકાર :

પ. પૂ. મુનિરાજ શ્રી અભયચંદ્રવિજયજી મ. સા.

: પ્રાસાદ :

આચાર્ય શ્રી વિજય સુરેન્દ્રસૂરીશ્વર
જૈન તત્ત્વજ્ઞાનશાળા

હવેલીવાડ, પદ્મીની ખડકી,

અમદાવાદ ગુજરાત

: પ્રાપ્તિસ્થાન :
Aacharya vijay shri Surendrasuriswarji Jain Tatvagyanashala

આચાર્ય શ્રી વિજય સુરેન્દ્રસૂરીશ્વરજી જૈન તત્ત્વજ્ઞાનશાળા

ઝવેરીવાડ, પટણીની ખડકી,
અમદાવાદ ૩૮૦૦૦૧

દક્ષિણચોત કાર્યાલય

આ. વિ. લાવણ્યસૂરિજી જ્ઞાનમંદિર
દ્રસ્ટ બીલ્ડીંગ
છતેન્દ્ર રોડ, મલાડ (ઈસ્ટ),
મું.બા.ઈ-૪૦૦૦૬૪.

ફોન સં. ૨૫૦૫
વિક્રમ સં. ૨૦૩૫

પ્રતિ ૧૦૦૦

કિંમત ૨-૫૦

: મુદ્રણ :

પ્રિન્ટિંગ મિન્ટર્સ

છતેન્દ્ર રોડ, મલાડ (ઈસ્ટ),

મું.બા.ઈ-૪૦૦૦૬૪.

www.jaintatvagyanashala.org

—: પ્રસ્તાવના :—

Acharya vijay shri Surendrasuriswarji Jain Tatvagyanashala

સિધ્ધગતિનાં સોપાન સર કરવામાં નિકટનું સાધન સમ્યક્ ચારિત્ર છે. એ સમ્યક્ ચારિત્ર સમ્યક્ જ્ઞાનથી આવે અને એ સમ્યક્ જ્ઞાન સમ્યક્ દર્શનથી આવે તેથી મોક્ષ પ્રાપ્તિનું મૂળભૂત સાધન સમ્યક્ દર્શન થયું છે.

સમક્ષિત વિના નવપૂર્વી પણ અજ્ઞાની કહેવાય, જ્યારે સમક્ષિત સહિત અષ્ટ પ્રવચન માતાનું જ્ઞાન ધરાવનાર પણ જ્ઞાની કહેવાય છે. આવો મહાન પ્રભાવ છે સમ્યક્ દર્શનનો.

સમ્યક્ત્વ એટલે સાચી શ્રદ્ધા અને સાચી સમજણ આ જ વાતને આ નાનીશી પણ પુસ્તિકામાં ખૂબ જ સુંદર અને સચોટ રીતે સમજાવેલ છે.

પૂજ્યપાદ આચાર્ય દેવની સમજાવવાની શૈલી કોઈ અનોખી જ છે તેઓશ્રી જૈન શાસનમાં એક સુંદર પ્રવચન પ્રભાવક છે. જેઓનું જીવન ખૂબ જ ઉદત છે અને સ્વભાવ પણ ઉમદા છે. જે અનેકાને ધર્મ માર્ગે વાળવામાં પ્રેરણાદાયી બન્યાં છે.

અવતરણુકાર પૂજ્યશ્રીએ પણ આચાર્ય ભગવંતનું આ પ્રવચન ખૂબ જ સુંદર રીતે સંક્ષિપ્ત કર્યું છે એ જ તેઓશ્રીની વિદ્વતાનું દર્શન કરાવે છે.

આ પુસ્તિકાની પ્રસ્તાવના લખવાનું પૂજ્યશ્રીએ મારા પર દેલ્યું. આ પ્રસ્તાવના લેખનમાં હું પહેલ વહેલા કદમ ઉઠાવું છું. તેમાં કાંઈ અપૂર્ણતા કે ક્ષતિરૂપ જણાય તેને વાંચકો ક્ષાન્તવ્ય ગણશે એવી આશા.

પ્રાન્તે આ પુસ્તિકા સર્વેને સન્માર્ગે વાળવામાં સહાયક અને ઉપકારક નીવડે એવી અભ્યર્થના...

વિ. સં. ૨૦૩૫

ભા. સુ. ૪

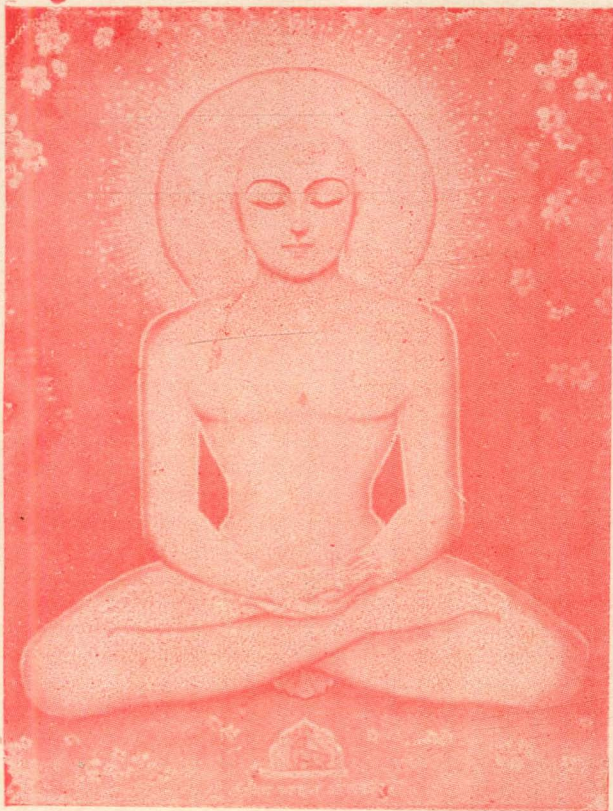
મહીશભાઈ એફ. શર્મા

સોમવાર

www.jaintatvagyanashala.org મલાડ (ઈસ્ટ)

સાધ્વીજી શ્રી ચંદ્રોદયશ્રીજી મ. ના
૫૦૦ આયંબીલની તપશ્ચર્યા નિમિત્તે

સાધ્વીજી શ્રી જયંતીશ્રીજી મ. ની શ્રી વર્ધમાનતપની
૧૦૫ મી ઓગીનિમિન્તે દર્શનાર્થે
સાધ્વીજી શ્રી કનકપ્રભાશ્રીજી મ. ની પ્રેરણાથી

પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજય રામસૂરીશ્વરજી મ.

Aacharya vijay shri Surendrasuriswarji Jain Tatvagyanshala

સાધ્વીજી શ્રી જયંતીશ્રીજી મ. ની વર્ધમાનતપની ૧૦૫
મી આળીનિમિત્તે સાધ્વીજીશ્રી કનકપ્રભાશ્રીજી મ. ની
પ્રેરણાથી મદ્રાસ નિવાસિ સાયરબહેન. જાલનાનિવાસિ
આરતીબહેન તરફથી ગુરુભક્ત નિમિત્તે દર્શનાર્થે

www.jaintatvagyanshala.org

*****:*****:***** * પૂજ્ય ગુરુદેવના જીવનની * * એક ઝલક ***

જીવન એક કુલની ફોરમ છે, જીવનને વિકશિત બનાવવું કે કરમાવી દેવું એ જીવનની સારી-નરસી ઘટનાઓ, વર્તણૂક અને આચાર-વિચાર ઉપર અવલંબે છે.

જો જીવન લક્ષ્યવેધિ, સચ્ચારિત્ર્યવાન બને તો તે જીવન અન્યના જીવનને સન્માર્ગે લાવવા અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. સુવાસમય જીવનની એ...સુવાસ જ્યારે ખીંચના જીવનને સ્પર્શી જાય છે ત્યારે એ...જીવન પણ નવજીવન પામ્યાનો અનહદ આનંદ અનુભવે છે.

મહાપુરુષો, તપસ્વી મહાત્માઓના જીવન ખરેખર સંસારના પ્રત્યેક પ્રાણી માટે પ્રેરણાદાયી, ઉત્થાનગામી હોય છે. બ્રહ્મચર્યની પ્રયત્ન તાકાત અને તપના તેજથી ઝળહળતા ઓજસ્વી દેહનું દર્શન પ્રત્યેક જીવને આકર્ષે છે. સંસારની આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિથી ઉભરાયેલ હૃદયના ઉભરાને શાન્ત પાડવાનું અને અધઃપતનના માર્ગે જઈ ચઢેલા અભાગિ જીવને સન્માર્ગે લાવી ભાગ્યવંત બનાવવાનું અજોડ અદ્ભૂત કાર્ય કરે છે-એ મહાપુરુષો પૈકી:-

પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવ આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજય રામસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ જૈન શાસનના અજોડ ચમકતા સિતારા છે. વિદ્વતા અને પ્રવચન પ્રભાવક શક્તિ એટલી જ અજોડ છે.

જીવનનું મૂલ્યાંકન છે. જીવનનું મૂલ્યાંકન છે.

૧૨ વર્ષની કામળ વયમાં રમણકુમારને માતાની શુભ પ્રેરણા અને સદ્ગુરુની વૈરાગ્યમય વાણીનું શ્રવણ શ્રમણ બનવામાં કારણ-ભૂત બન્યું.

ભલભલા ઉત્થાનગામી આત્માઓના મનનું પરિવર્તન કરાવી નાખે તેવા ચારે તરફ પથરાયેલા ભોગ વિલાસના સાધનો, માનસિક સ્થિરતાને અસ્થિરતા લગી ખેંચી નાખે તેવા, સિનેમા-નાટકોના ભારે બંધનોમાંથી મન ઉપર ભારે પડકાર પાળી, નિરંજન, નિરાકાર અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરવા શુભ-શુદ્ધ પગથાર પર પગરણ માંડવા એ... સત્વશાળી વિરલ વિભૂતિ જ સમર્થ બની શકે છે.

છુપાયેલી એક વિરાટ શક્તિના સત્વ ઉપર રમણકુમારે સુવાળા માર્ગને ત્યાગ કરી કંટક માર્ગને અપનાવવાનો દ્રઢ સંકલ્પ કર્યો.

ભોગવિલાસને ભોગવવા સગા-સંબંધિ-મિત્રોના અથાગ પ્રયત્નો નિષ્ફળ બનાવી ભાઈ-ભાંડુને યોધાર આંસુએ રડતા મૂકીને પરમોપકારી ગુરુદેવ શ્રી વિજય સુરેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના પવિત્ર ચરણોમાં જીવનસર્વસ્વ સમર્પણ કર્યું : “ભોગી મટી યોગી બન્યા” નવજીવનનો પ્રારંભ થયો.

તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ, યાદશક્તિ અને અધ્યયનની ઉત્કંઠાના ત્રિવેણી સંગમે જીવન જ્ઞાનધનથી સમૃદ્ધ બનવા લાગ્યું. સરસ્વતીની ઉપાસના અને ગુરુદેવના અમીભર્યા અંતરના આશીર્વાદે ખરેખર સાધનાની સિધ્ધિ-અપાવી દીધી.

ઉદ્યાયલે ઉગેલા સૂર્યનું દર્શન જેમ આંખને આનંદ આપે છે તેમ સાધનાની સિધ્ધિને વરી ચુકેલા એ...તેજસ્વી યોગી સર્વાના મનને પ્રકુલિત કરનારા, ચક્ષુને હર્ષાશ્રુથી ભીની કરનાર બન્યા.

જૈનદર્શન, સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, ન્યાય, જ્યોતિષ, સાહિત્યાદિ મહા-ગ્રંથોના અબ્જોડ વિદ્યાન તરીકે બહાર આગમન થયું.

તેજોબ્રાહ્મી વિદ્યુત્ત્રા, સાસનપ્રભાકરજી કરવાની વાગ્દલાશક્તિ
જોઈને સમસ્ત જૈન સંઘે પૂ.શ્રીના ગુરુબ્રાતાના વરદ હસ્તે આચાર્ય
પદથી વિભૂષિત કર્યા.

વાણીની આકર્ષક શક્તિથી વૈરાગ્યવાસી બનાવી અનેક આત્મા-
ઓને મહાપંથનાં યાત્રી બનાવી રત્નત્રયિના આરાધક બનાવ્યા.
[જ્ઞાન-દર્શન-ચરિત્ર]

પોતાના શિષ્યાદિ પરિવાર સાથે ગ્રામાનુગ્રામ વિચરતાં પ્રેરણાની
પરબનાં પાણીનું પાન કરાવડાવી અતૃપ્તિની તંત્રસ છીંધાવી જન-
મનને ધર્મ સન્મુખ કરીને જ્ઞાન દીપકના અજવાળે અજવાળે
સન્માર્ગને ચિંધનારા બન્યા.

જૈન શાસનની પ્રભાવનાના અનેક ધાર્મિક અનુષ્ઠાનો, પ્રગતિના
કાર્યો પૂ.શ્રીની સરલ અને સચોટ વાણીના પ્રભાવે થવા લાગ્યાં.

જૈન મંદિરોના નવનિર્માણ, જિજ્ઞૃંધધાર, અંજનશલાકા
(પંચકલ્યાણુક મહોત્સવ) પ્રતિષ્ઠાદિ આદિ લક્ષ્મીને સન્માર્ગે
વાળવાના અને સંસારની કાળઝાળ આધિ-વ્યાધિરૂપ એકસરખા
લોખંડી ધાર્યા ભાંગીને ભુકો થઈ ગયેલા ભગ્ન હૈયાને સજીવન
કરી આનંદ પ્રગટવવાવાળા ઉત્તમ કાર્યો થવા લાગ્યા.

પાપકર્મોના કચરાને બાળીને ભસ્મ કરી દેનાર ઉપધાનાદિ
વિવિધ પ્રકારના તપ અનુષ્ઠાનો પૂ.શ્રીની સાનિધ્યમાં અનેક ભાવિક
આત્માઓ કરવા લાગ્યા.

મહાપુરુષોના ડંગલે ને પગલે નિધાન પ્રગટે છે તેમ, સર્વત્ર
વૈરાગ્યનો વાયુ વાવા લાગ્યો અને મોહ-કષાયોની ગરમી ઉડવા લાગી.

પૂજ્ય ગુરુદેવને હરપળે જ્ઞાનાભ્યાસની-પઠન પાઠનની તીવ્ર ઉત્કંઠા
રહેતી હતી. પ્રાણીમાત્ર જ્ઞાનદર્પણમાં પોતાના સત્ય સ્વરૂપને ઓળખે
એવી અંતરમાં શુભ અભિલાષા અભંગ હતી.

જ્ઞાનસરોવરમાં જ્ઞાનસિંહાષિ આત્માઓ વૃક્ષો અને એ...
 સરોવરનું જળ નિયમિત મળતું રહે એવા સરોવરના નિર્માણની
 એક શુભ ભાવના અંતરના ઉંડાણમાંથી પ્રગટી હતી. એ...
 ભાવનાનુસાર આજથી ૨૧ વર્ષ પૂર્વે અમદાવાદ શહેરમાં અનેક
 ધનપતિઓના આર્થિક સહકારપૂર્વક “આચાર્યશ્રી સુરેન્દ્રસૂરીશ્વરજી
 જૈન તત્ત્વજ્ઞાન શાળા” નામાભિધાનવાળી જ્ઞાનશાળાનો મંગલ પ્રારંભ
 થયો હતો.

પૂ. ગુરુદેવની ભાવનાએ ભવ્ય સ્વરૂપ ધારણ કર્યું. દિનપ્રતિદિન
 પ્રગતિના પંથે પ્રયાણ કરતી જ્ઞાનશાળાના ટ્રસ્ટે નૂતન વિદ્યાભવનનું
 પૂ.શ્રીની પ્રેરણા અને આર્થિક સહકારના એકધારા પ્રવાહના મોગે
 નિર્માણ થયું. આજે એ જ્ઞાનશાળા ત્યાગી આત્માઓ, ત્યાગાભિલાષિ
 આત્માઓ દ્વારા કરાતા અધ્યયનથી શોભી રહી છે.

મુંબઈ, મંડાર, જલોર, શીવગંજ, કુવાલા, આકોલા કલકત્તા
 વિગેરે ક્ષેત્રોમાં શ્રી ઉપધાન તપનું અનુપમ અનુષ્ઠાન કરાવવાની સાથે.

મુંબઈ, વાંદરા અને મંડારમાં ચાણોદ આકોલા શાનદાર ઐતિહા-
 સિક અંજનશલાકા-પ્રતિષ્ઠા, આકોલા-વિરાર આદિ ક્ષેત્રોમાં નૂતન
 જિનાલયના નિર્માણના સુવર્ણ કાર્યો તેમજ વિવિધ પ્રકારના અનેક
 ચિરસ્મરણીય કાર્યો પૂજ્યશ્રીનાં સાનિધ્યમાં થયા છે.

વંદન હો કોટિ કોટિ....

-પૂજ્ય ગુરુદેવના....

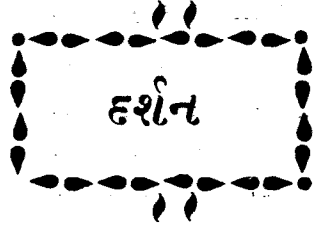
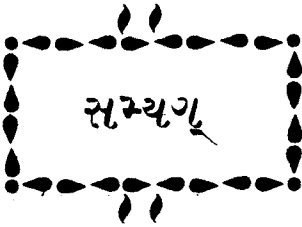
ચ રણ ક મ લ માં.

卐 મુનિ અભયચંદ્ર વિજય

શ્રી ગોડીજી જૈન ઉપાશ્રય,

૧૨, પાયકુની, મુંબઈ ૪૦૦ ૦૦૩.

વિ. સં.૨૦૩૫ ભાદરવા સુદ ૪.

સમ્યદ્દર્શનશુદ્ધ, યો જ્ઞાનં વિરતિમેવ ચાપ્નોતિ ।
દુઃખનિમિત્તમપીદં, તેન મુલબ્ધં ભવતિ જન્મ ॥

સમ્યગ્ દર્શનની જરૂર

જીવનમાં સમ્યગ્ દર્શન, સમ્યગ્ જ્ઞાન, સમ્યગ્ ચારિત્રની પ્રાપ્તિ થાય તો જ માનવ જન્મ પ્રશંસનીય બની શકે છે. એ રત્નત્રયીમાં પણ જ્યાં સુધી સમ્યગ્ દર્શનની પ્રાપ્તિ ન થાય. ત્યાં સુધી જ્ઞાન અને ચારિત્ર સમ્યગ્ સ્વરૂપે બનતા નથી, એટલે બન્નેને સમ્યગ્ સ્વરૂપમાં મુકવા માટે સમ્યગ્ દર્શનની જરૂર પડે છે.

જિનેશ્વર ભગવંતેએ પ્રરૂપેલા તત્ત્વરૂપ પદાર્થો ઉપર શ્રદ્ધા કરવી તેને સમ્યગ્ દર્શન કહેવામાં આવે છે. એ સમ્યગ્ દર્શન જીવને જ્યારે ભવ્યત્વ નામનો પરિણામ પરિપક્વ થાય ત્યારે આવે છે. સમ્યગ્ દર્શન પામ્યા પછી જીવ ઉત્તરોત્તર દેશવિરતિ, સર્વવિરતિ, તરફ આગળ વધે છે.

જીવનમાં સમ્યગ્ શ્રદ્ધા વગરનું ગમે તેટલું આચરણ કરવામાં આવે તો તે પૂર્ણ ફલ સ્વરૂપે બનતું નથી. તામલી તાપસ દુષ્કર તપ કરવા છતાં તે તપવડે કર્મનો જડમૂળથી નાશ ન કરી શક્યો.

તામલી તાપસનું દષ્ટાન્ત

તામ્રલિપ્તિ નગરીના તામલિ નામના શેઠે વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થવાથી તાપસિ દીક્ષા ગ્રહણ કર્યા બાદ હંમેશાં જૂના પારણે જઈ કરતો. બન્ને બાહુ ઉંચા રાખીને સૂર્ય સામે દ્રષ્ટિ રાખી ધ્યાનમાં ઉભો રહેતો. પારણામાં નગરમાં ફરી દાળ-શાક સિવાય કુરીયા વિગેરેનું સાદું ભોજન ભિક્ષામાં લાવતો. ભિક્ષામાં મળતા ભોજનમાંથી ચાર ભાગ પાડતો. એક ભાગ સ્થલચર પ્રાણીઓ માટે, એક ભાગ જલચર પ્રાણીઓ માટે, એક ભાગ ખેતર પ્રાણીઓ માટે અને એક ભાગ પોતાના માટે, ત્રણ ભાગ તો પ્રાણીઓને આપી દેતો. પોતાના માટેનો જ એક ભાગ રહેતો તે એકીશવાર પ્રાણીથી ઘોઘ નીરસ ભોજન વડે તે પારણું કરતો આવી રીતે તેણે ૬૦ હજાર વર્ષ સુધી તપ કર્યો, તે તપ વડે તે બાલતપસ્વીનું શરીર સાવ સુકાઈ ગયું. હાડકા ખખડવા લાગ્યા.

તામલિ તાપસ વિચાર કરે છે: ‘હવે હું જીવના બલ વડે જ ચાલું છું. શરીર તો સાવ નિષ્ક્રિય થઈ ગયું છે, તેથી કાલે શરીરનો ત્યાગ કરું.’ ત્યારબાદ આશ્રમના ઈશાનપુણામાં પોતાના દેહપ્રમાણ મંડલ બનાવ્યું, તેમાં આત્મધ્યાન ધ્યાવવા બેસી ગયો, અને બે મહિનાનું અણસણ કરી, મૃત્યુ પામી ઈશાન દેવલોકમાં ઇન્દ્રપણે ઉત્પન્ન થયો. શાસ્ત્રમાં આવે છે કે જો તામલિ તામસનો સમ્યગ્ જ્ઞાનયુક્ત તપ હોત તો તે તપ વડે સાત આત્માઓ કર્મ ક્ષય કરી મુક્તિને મેળવી શકત. તપમાં આટલું સામર્થ્ય હોવા છતાંય તામલિ તાપસ ફક્ત ઈશાન દેવલોકનો જ ઇન્દ્ર બન્યો.

સંસારભિમ અધારે. નતિ સુહં વાહિવેઅણાપડરે, ।
આપી શકતું નથી.

મિથ્યાત્વરૂપી રોગ

રોગી અવસ્થામાં ડોક્ટર પાસે ગયા પછી તેની સલાહ સૂચના પ્રમાણે આચરણ કરવું પડે છે તેવી જ રીતે જો અનાદિકાલીન મિથ્યાત્વરૂપી રોગને દૂર કરવા માટે ગુરુઓ પાસે જઈ તેમની સલાહ સૂચના પ્રમાણે આચરણ કરવામાં આવે તો જરૂર નિરોગી બની શકાય, પણ ખેદની વાત તે. એ છે કે સંસારી જી મોહની માયાબળમાં એટલો તો ફસાયેલો રહે છે કે ડાઈનું સાંભળવા તૈયાર નથી હોતો. “શ્રી શુભશીલગણિ” મહારાજે “પ્રબંધ પંચશતી”માં કહ્યું છે.

સંસારભિમ અધારે. નતિ સુહં વાહિવેઅણાપડરે, ।

જાણંતો હહ જીવો, ન કુળહ જિણદેસિઅં ધમ્મં ॥

મોહાન્ધ બનેલા જીવો દુઃખના બળામાં ફસાઈ એ બળામાં જ વિનાશ પામે છે.

ચંદ્રશેઠનું દ્રષ્ટાન્ત

શ્રીપુર નગરમાં ધનશ્રેષ્ઠિ ખૂબ જ ધનવાન હતા. તેમની પત્નિનું નામ ધનશ્રી હતું. સમૃદ્ધિની છોળામાં ઉછરતો, દાસદાસીઓ વડે લાલન-પાલન કરાતો શેઠનો એકનો એક પુત્ર ચંદ્ર વૃદ્ધિ પામી રહ્યો હતો. યોગ્ય વયનો થતાં માત-પિતાએ નામ પ્રમાણે ગુણુવાળી રૂપ-રૂપના અંગાર સમા રૂપશ્રી નામની શ્રેષ્ઠ કન્યા સાથે પાણિગ્રહણ કરાવ્યું. મા-બાપની આશા ઠગારી નીવડી. ચંદ્ર પત્નિના રૂપમાં અંબદ ગયો.

એક દિવસ રૂપશ્રી પતિને કહેવા લાગી. તમારા મા-આપ આખો દિવસ જેમ તેમ બગડે છે એટલે મને સાથે રહેવું નહિ પાલવે.

અને...પતિની સૂચનાનુંસાર ચંદ્ર મા-આપના ના પાડવા છતાં પતિને લઈને પરદેશ જવા ચાલી નિકળ્યો.

વર્ષો સુધી જે પુત્રના મગ-મૂત્ર સાફ કરીને, અને સંપૂર્ણસાર સંભાળ રાખીને મોટા કર્યો તેજ પુત્ર પરણ્યા પછી પતિના પ્રેમની નદીમાં તણાઈ બચ છે. ખરેખર કર્મની વિચિત્રતા ગહન છે.

માર્ગમાં ચાલતાં ચાલતાં ગરમીના પ્રવાસને કારણે રૂપશ્રીને તરસ લાગી અને તેથી ચંદ્રને કહે છે. નાથ...? મને એટલી બધી તૃષ્ણ લાગી છે કે જીવન ટકાવવું મુશ્કેલ છે ત્યારે ચંદ્ર કહે છે આગળ ચાલ. કોઈ સરોવર આવશે ત્યારે તને પાણી લાવી આપીશ.

બંને આગળ ચાલ્યા. આગળ ચાલતાં દૂર દૂર એક સરોવર દેખાતાં રૂપશ્રી બોલી હવે મારાથી એક ડગલું ચાલાય તેમ નથી માટે હું અહિં ઝાડની ઊંચામાં બેઠી છું તમે સામે દેખાતા સરોવરમાંથી પાણી લઈ આવો.

પતિના રૂપદીપના કોડિયામાં પતંગીયુ બની કુખી ગયેલો ચંદ્ર તરત જ સાધન લઈ સરોવર તરફ રવાના થયો. આગળ જતાં માર્ગમાં સિંહ જોયો. છતાં જીવનને તૃષ્ણ સમાન ગણીને તેની પરવાહ કર્યા વગર સરોવરે ગયો અને ભાજનમાં જલ ભરી પાછો આવ્યો. તૃષ્ણાથી પીડાતી રૂપશ્રીને પાણી પાછ આગળ ચાલવા લાગ્યા. થોડી મુસાફરીને અંતે એક ગામ બહાર કુવાના કાંઠે આવી રોકાયા. પતિને ત્યાં રાખીને ચંદ્ર ગામમાં ભોજન લેવા ગયો.

આ તરફ કુવાના કાંઠાથી થોડે દૂર પાંગળો કોઢવાળો એક માણસ બેઠો

હતો. Adevary ઇન્દ્રી કુમરસુવરનો જામાવાએયારનિકા રહી હતી. સુંદર ગાયન ગાઈ રહ્યો હતો.

કુવાના કાંઠા ઉપર બેઠેલી રૂપશ્રી કાઠીયાના સંગીતમાં એકતાન બની ગઈ. તેના પર મોહિત બની પાસે જઈને કહે છે; ‘હું તને મારો પતિ બનાવવા માંગુ છું, તું મારો સ્વીકાર કર.’”

પંગુ તો આ સાંભળી ચકિત બની ગયો, અને કહેવા લાગ્યો; અરે...મુઝે! ક્યાં તું રૂપસુંદરી અને ક્યાં હું કદરૂપ! ક્યાં માનસરોવરમાં રહેવાવાળો હું અને ક્યાં વિષ્ટા ખાવાવાળો કદરૂપો કાગડો. તું આવું અજુગતુ બોલી મને શરમાવ નહિ.

થોડીવારમાં ચંદ્ર નગરમાંથી ભોજન લઈને આવી ગયો. જમવા ટાઇમે રૂપશ્રીએ ચંદ્રને ભોજનના ત્રણ ભાગ કરવાના કહ્યા. ચંદ્રે તે પ્રમાણે કર્યું. ત્રણ જણ જમી રહ્યા પછી પતિને સમજાવીને પંગુને સાથે લીધો. બંને જણ વારાફરતી તેને ખભા ઉપર બેસાડી ચાલતાં ચાલતાં કોઇક નગરની સીમમાં આવી પહોંચ્યાં.

રૂપશ્રી હવે મનથી કદરૂપી બની ગઈ હતી, તે પંગુને ચાહતી હતી, ચંદ્રને નહિ.

રૂપશ્રી ગામ વચ્ચે બોલવા લાગી, આ માણસ મને ઉપાડી લાવ્યો છે. અને આ પંગુ મારો પતિ છે તેને હેરાન કરે છે. આ રીતે ચંદ્રને ઉઠાવગીર બનાવી ગામમાં હોળાળો મચાવી દીધો. આ વાત ઉડતી ઉડતી રાજના કાને ગઈ, બધો મામલો રાજ પાસે ગયો. રાજએ રૂપશ્રીને પૂછ્યું; “શાની ધમાલ છે?”

રાજના! આ માણસ મને અને આ મારા પંગુ પતિને

અળખરીથી ઉપાડી લાલ્યો છે અને અમને હેરાન કરે છે. મારો
પતિ પંચુ છે, તે નથી.

રૂપશ્રીની આવી વાત સાંભળી રાજાએ ચંદ્રને દોષિત ગણી
નગરમાંથી હાંકી કાઢ્યો.

રાજાથી અપમાનિત થયેલો અને પત્ની વડે ખોટા આળથી
કલંકિત બનેલો ચંદ્ર સંસારની અસારતાને વિચારી તેનો ત્યાગ કર્યો.

સંસારની વિષમતાનો ખ્યાલ લઈએ તો જ આ પદાર્થો ઉપર
શ્રદ્ધા બંધી અને સંસારની વિષય-વાસના ઉપર તિરસ્કાર બળે (થાય)
પંચુ...મોહના આવરણને લીધે મોહાન્ધ જીવના નેત્રો એવા બની
પડ્યા છે કે દુનિયાના અસત્ પદાર્થોમાં એ દોષ જોઈ શકતો નથી.
અને સત્ પદાર્થોમાં રહેલા ગુણોને ગ્રહણ કરી શકતો નથી, એટલે
આવા આવરણને દૂર કરવા માટે જિનેશ્વર ભગવંતની આજ્ઞાનું
અવલંબન અક્ષિર ઔષધ છે.

એક રીતે જોવા જઈએ તો આ જગતમાં જન્મ પામવો એ જ
મહાદુઃખનું કારણ છે. કારણ કે શરીર ન હોય તો આધિ-વ્યાધિ-
ઉપાધિ આવવાનો સંભવ જ નથી. ત્યારે...ખીજી રીતે ખ્યાલ કરીએ
તો માનવજન્મ સિવાય સમ્યગ્ દર્શન, સમ્યગ્ જ્ઞાન અને સમ્યગ્
ચારિત્રની આરાધના નથી. રત્નત્રયીની આરાધના વગર મોક્ષમાર્ગની
પ્રાપ્તિ નથી. એટલે આનો એક જ ઉપાય છે કે માનવ જન્મ
પામ્યા પછી પાંચ ઇન્દ્રિયોરૂપી ઘોડાને લગામ નાખી કાળમાં રાખવા
પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ, સાથે નિયમરૂપી ચાબૂક હાથમાં રાખવી
જોઈએ, પછી તાકાત નથી કે એ ઘોડાઓ બેકાબૂ બની શકે.

કર્મરાજાનો દેક્ષ

મકાન માલિક વર્ષ માટે પોતાનું ઘર બંધ કરીને પરદેશ ચાલ્યો
ગયો હોય પણ જતી વખતે મ્યુનિસિપાલિટી પાસે નળનું કે છલેકટ્ટીકનું

જોડાણ કરવામાં ના હોય તે તેનો વિપરીત જોડાણ કરવો પડે છે તેમ નિયમ વગરના જીવનમાં પાપ કરો કે ન કરો છતાં કર્મરાજ તરફથી કર્મબંધન રૂપી ટેક્સ લાગ્યા જ કરતો હોય છે. ઉત્તતિના સોપાન ચઢવા માટે નિયમરૂપી કઠેડાના અવલંબનની જરૂર છે.

નિયમ એટલે કાર્ય કરવામાં મનની નિશ્ચલતા, નિશ્ચલતાવાળો માણસ જ ધારેલા કાર્યોને કરી શકે છે. સંશયવાળો માણસ વિનાશ પામે છે—પોતાનું સર્વસ્વ ગુમાવે છે.

બ્રાહ્મણને દક્ષિણામાં બકરી મળી હતી, તે બકરીને લઈને પોતાના ગામ તરફ જઈ રહ્યો હતો. માર્ગમાં મોટું જંગલ આવે. જંગલમાં ચોરોનો ભય પણ ખરો.

થોડે દૂર ગયા પછી સામેથી ત્રણ ચોર મળ્યા. ત્રણે ચોરોએ પરસ્પર નક્કી કર્યું. આપણે સામે આવતા બ્રાહ્મણનું વારાફરતી તેની પાસે જઈ કુતરું કહી બકર લઈ લેવું.

કેમ છો ભૂદેવ ? ઘણા જ આનંદમાં લાઈ ! પણ ભૂદેવ ! આ કુતરું લઈને ક્યાં ચાલ્યા ? બ્રાહ્મણ તો કુતરાની વાત સાંભળી વિચારમાં પડી ગયો કે મારી પાસે બકરું છે ને આ કુતરું કેમ કહે છે.

ત્યાં તો બીજો ચોર આવ્યો અને બોલ્યો. રામ રામ મહારાજ ? રામ—રામ...લાઈ ? અરે...તમારા જેવા શુદ્ધ બ્રાહ્મણ આ કુતરાને સાથે લઈ જાય એ સારું નથી લાગતું.

પણ...આ તો બકરું છે મને દક્ષિણામાં મળ્યું છે. છેતરાયા ત્યારે તો...? દક્ષિણા દેવાવાળા શેઠે બકરાના બદલે કુતરું વળગાડ્યું છે કુતરું ?

પડવા લાગી. કે શું ખરેખર હું કુતર પકડી જઈ છું ? બીજો ચોર ચાલ્યો ગયો. થોડીવારે ત્રીજો ચોર સામેથી આવ્યો.

જયશ્રી કૃષ્ણ ભૂદેવ...? જયશ્રી કૃષ્ણ...ભાઈ ? ક્યાં જઈ રહ્યા છો ? મારા ગામે જઈ છું ? બ્રાહ્મણે કહ્યું.

પણ...આ કુતરાને સાથે લઇને ? તો તો ગામમાં ફેરવેતી થશે. અને લોકો બોલશે આ તો કંઈ જાતનો બ્રાહ્મણ ? જેને અડવાનું ના હોય તેને પકડીને લાવ્યો છે.

ત્રણ ત્રણ પાસેથી કુતરાની વાત સાંભળી બ્રાહ્મણે બકરાને છોડી દીધું અને આગળ ચાલવા લાગ્યો.

પોતાના મનની અનિશ્ચિતતાના કારણે તેણે બકર ગુમાવ્યું એટલે નિર્ણીત દશાવાળો માણસ જ કાર્ય સાધી શકે છે.

નિયમનું પાલન કરવાની નિશ્ચલતા સત્વ વગર આવતી નથી સત્વ ન હોય તો જીવનનો કોઈ અર્થ નથી કારણ કે સત્વ જીવનનો મુખ્ય ગુણ છે. અને કસોટીમાં સત્વને જાળવી રાખે તો જ જીવનની કિંમત છે જૈનનું સત્વ શું ? સમ્યગ્ દર્શન સમ્યગ્ જ્ઞાન અને સમ્યગ્ ચારિત્ર.

મિથ્યાત્વનો સંબંધ તોડીએ એટલે સમ્યગ્ દર્શન પ્રાપ્ત થાય. અજ્ઞાનનો સંબંધ તોડીએ એટલે સમ્યગ્ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય, અવિરતિનો સંબંધ તોડીએ એટલે સમ્યગ્ ચારિત્ર પ્રાપ્ત થાય, એ પ્રાપ્ત થયેલી રત્નત્રયિ જ અપૂર્વ પદાર્થ છે; પરંતુ સ્થિતિ એવી થઈ ગઈ છે કે જીવ અર્થકામ પાછળ એટલો તો પાગલ બની ગયો છે કે વીર્ય ફેરવવા માટે શક્તિશાળી બનતો નથી, હિન દશ્માં પડકારી

જાન્ય છે, આત્મા વિદ્યાના ધર્મથી મોહરાજીના અંતરમાંથી નિકળી જાય છે. આત્મા આપણો આત્મા વીર્ય ફેરવવાની સ્થિતિમાં હોતો નથી. એવડે મોહરાજી શરણાગતિ સ્વીકારવાની ફરજ પડે છે.

આત્મા જ્યાં સુધી વિભાવ દશામાંથી સ્વભાવ દશામાં ન આવે ત્યાં સુધી મોહરાજીવડે ભાંગી ન આવેલી કમ્મરમાંથી બેઠો થઈ શકવાનો નથી.

ગુણોનું આગમન

બુદ્ધિની વિપરિતતા એટલે સુધી વધી ગઈ છે કે ધર્મ આરાધનાના ક્રિયાકાંડોને બહિર્ભૂત કહીને દૂર દૂર ભાગતો ફેરે છે પણ કામના સાધનો કે જે ખરેખર બહિર્ભૂત છે તેને બહિર્ભૂત તરીકે માનતો નથી.

બહિર્ભૂત સાધનોને બહિર્ભૂત રીતે માને તો જ આત્મગુણોને ખુલ્લા કરવા વાળા સાધનો ઉપર રૂચી-પ્રેમ પ્રગટ થાય, રૂચી-પ્રેમ પ્રગટ થતાં સહેજે ગુણોનું આગમન થશે.

ક્રિયાકાંડ વિગેરે બહિર્ભૂત સાધનોની જરૂર નથી એ માન્યતા ભૂલ ભરેલી છે. આત્માઓને ધર્મ સાધક બહિર્ભૂત સાધનોની અવશ્ય જરૂર રહે છે.

સીડી ચડતી વખતે દોરકું-કઠેડો વિગેરેના આલંબન પડે નાનું બાળક ધીમે ધીમે ઉપર ચડે છે, તે આલંબન ન હોય તો ઉપર ચડી શકતો નથી. મોટા વ્યક્તિઓને ઉપર ચડવા દોરકું કે કઠેડાનું આલંબન ન હોય તો પણ ચડી શકે છે છતાં સીડીની જરૂર તો રહેજ છે તેમ આત્મા જ્યારે ઉચ્ચ કક્ષાને પ્રાપ્ત કરે ત્યારે તેને

નિયમની જરૂર

જિનેશ્વર ભગવંતોને પણ નિયમની જરૂર પડે છે પછી આપણે કોણ ? જિનેશ્વર ભગવંતો ચારિત્ર ગ્રહણ કરતાં પહેલાં ‘કરેમિભંતે’ના નિયમોના સ્વીકાર કરે છે અને એ નિયમ સ્વીકારતાંની સાથે ચતુર્થ મનઃપર્યાવસ્થાન ઉત્પન્ન થાય છે.

સમ્યક્ત્વ પામવા માટે પણુ નિયમની જરૂર પડે છે. અનંતકાલથી આપણા આત્મા ઉપર ચઢી ગયેલા વાસનારૂપી કાટને દૂર કરવા માટે પ્રવૃત્તિ જોઈશે અને એ પ્રવૃત્તિ કરવા માટે નિયમ જોઈશે.

નિયમ વગરના જીવની એવી પરિસ્થિતિ હોય છે કે સંયોગ પલટાતાં પોતે પણ પલટાઈ જાય છે. સ્થિર કે નિશ્ચલ રહી શકતો નથી કારણ કે મનથી ગમે તેટલું ત્યાગ કર્યું હોય છતાં ત્યાગ

કહેવાતો આપણે જાણીએ છીએ કે સંસારમાં જન્મ મરણ ચક્ર ફરતું જાય છે. આથી જ જન્મ મરણ ચક્રમાંથી મુક્તિ મેળવવાની જરૂર છે. જન્મ મરણ ચક્રમાંથી મુક્તિ મેળવવાની જરૂર છે. જન્મ મરણ ચક્રમાંથી મુક્તિ મેળવવાની જરૂર છે.

જ્યાં સુધી જન્મ જન્મનો (સંસારનો) નાશક ન બને ત્યાં સુધી શાસ્ત્રોમાં જન્મનાશક જે જે ઉપાયો કહ્યા છે તે તે ઉપાયોને જીવે સ્વીકારવા જ પડે છે તેના સ્વીકાર વડે ચાર કષાયોના ચક્રમાં ઘસડાઈ રહેલા આપણા આત્માને સ્થિર કરી શકીશું. બાકી અનંતીવાર જન્મ લીધો અને મર્યા, જાતજાતના શરીરો ધારણ કર્યા ને નાશ પામ્યા, એવા નાશવંત શરીર ઉપર શું મોહ કરવો? અશુભીથી ઉત્પન્ન થયેલા શરીરની પ્રકૃતિ જ એવી છે કે તેમાં નંખાતા પવિત્ર પદાર્થોને અપવિત્ર બનાવી દે છે.

વિષ્ટા-મૂત્રની કાચળી સ્વરૂપ શરીરને બાહ્ય વસ્તુથી પવિત્ર બનાવવાનો વિચાર શું લુલભરેલો નથી?

મમત્વ અમૃત પણ છે અને વિષ પણ છે. સંસાર ઉપરનું મમત્વ વિષ છે, જ્યારે ધર્મ ઉપરનું મમત્વ અમૃત સમાન છે.

કર્મભૂમિ-અકર્મભૂમિ

અકર્મભૂમિમાં ઉત્પન્ન થનારા યુગલીકાને કાઈપણ જાતની ઉપાધિ હોતી નથી; કારણ કે તેમના જીવનની જરૂરિયાતો કલ્પવૃક્ષો પૂરી પાડે છે. કર્મબાંધનું કાઈ કારણ રહેતું નથી. આયુષ્યના છ માસ બાકી હોય ત્યારે યુગલને જન્મ આપે, એના પાલન-પોષણની પણ ચિંતા નહિ. આવું સુખમય જીવન છોવા છતાં જ્ઞાની ભગવંતોએ એ અકર્મભૂમિની પ્રશંસા ન કરતાં કર્મભૂમિની પ્રશંસા કરી કારણ કે કર્મભૂમિમાં ઉત્પન્ન થયેલા આત્માઓ જ રત્નત્રયીને પ્રાપ્ત કરી તેની આરાધના વડે મોક્ષ પામી શકે છે.

ધર્મભૂમિમાં ઉત્પન્ન થયા. પછી જીનેશ્વર ભગવંતના શાસનમાં
ધર્મથી યુક્ત માનવભવ મટ્યા પછી જીનેશ્વર ભગવંત કથિત માર્ગને
આચાર-વિચાર-અનુષ્ઠાનને પચાવવા માટે શ્રદ્ધા રૂપી જહેરને તેજ
ખનાવશું તો તે પચાવી શકાશું નહિતર તે અર્જિયુરૂપે પરિણમી
વિકૃત થઈ જશે એટલે આત્માને તેના દ્વારા મોક્ષે જવાની જે
શક્તિ મળવી જોઈએ તે નહિ મળે.

પ્રકાશ અંગેના અંધકાર

આપણા આત્મામાં કેટલા પ્રમાણમાં પ્રકાશ અને અંધકાર
પડ્યો છે તેનો ખ્યાલ કયારેય લીધો છે? આત્મારૂપી કોડીયામાં
રહેલુ ઘી મોહ અજ્ઞાન રૂપી કાળો કુતરો પી રહ્યો છે વીના
અભાવથી દીવેટનો પ્રકાશ ઝાંખો થતો જાય છે છેવટે પ્રકાશનું
પ્રમાણ ઘટી અંધકાર પ્રમાણ વધતું જાય છે અને એ અંધકારમાં
આ જીવન નાવ અથડાતી કુટાતી મોહની શીલા સાથે ભટકાઈને
ભાંગીને ભુસ્કો થઈ જાય છે એટલે આપણા સર્વાનાશ આપણા જ
હાથે થાય છે માનવીને બહારના અંધકારથી જેટલી ખીક લાગે છે
તેટલી અંદરના અંધકારથી લાગતી નથી.

આત્મ સાધનામાં આળશ દૂર કરીને જગૃતિ ન આવે ત્યાંસુધી
અંતરનો અંધકાર દૂર નહિ થાય. આળશ દુર્ગુણરૂપી મચ્છરોને
ખેંચી લાવે છે.

શાસ્ત્રનું શ્રવણ

શાસ્ત્રનું શ્રવણ હંમેશા કરીયે, વાંચન કરીયે, ધર્મના જાણકાર
હોઈએ પણ એ શ્રવણ-વાંચન કે જાણ વૃત્તિથી જીવનમાં ફેરફાર ન
થાય, તેને આચરણમાં ન મુક્તા હોઈએ તો એ સાંભળેલા-જાણેલાનો
કોઈ અર્થ નથી થોડું સાંભળે થોડું સમજે પણ તેને આચરણમાં

મુંકા. કાશીના પવિત્ર બુદ્ધિશીલ શાસ્ત્રી સાંચના કુલશચી જાન જાતવનાને બુદ્ધિ જ રાખે છે અને કોઈ કોઈ વખત અનર્થ સર્જી દે છે.

શાસ્ત્ર શ્રવણ-વાંચન વિના અજ્ઞાનના અંધકારમાં અટવાતો જીવ બાહ્ય સુખ સામગ્રીમાં મહાલતો હોય છે અને એ સુખ ભોગ પછી આવનાર દુઃખ વિસારે પડી જાય છે, દુઃખની કલ્પના માત્ર પણ કરી શકતો નથી.

દ્રષ્ટાંત :

એ રાજાના રાજમહેલમાં એક માલણ હંમેશા આવે અને રાજાના શયનખંડમાં રાજા માટે ફુલશય્યા તૈયાર કરે. આ નિત્યક્રમ ચાલ્યા કરે છે.

એક દિવસ માલણને ફુલશય્યા તૈયાર કર્યા પછી વિચાર આવ્યો કે મહારાજા હંમેશા આ ફુલશય્યામાં સુવાનો આનંદ માણે છે. મહારાજાને આવવાની હજુ વાર છે તો ત્યાં સુધી લાવને હું સૂઈ જાઉં ! મહારાજા આવ્યા પહેલાં જાગી જઈશ. આમ વિચારી માલણ એ ફુલશય્યા ઉપર સૂઈ ગઈ.

ફુલશય્યાની સુગંધ, મુલાયમતાને લઈને સુતાંની સાથે જ ઊંઘી ગઈ. રાજાને આવવાનો સમય થઈ જવા છતાં ગાઢ નિદ્રામાં પોઢેલી માલણ જાગી ન થઈ શકી.

સમય થતાં મહારાજા શયનખંડમાં આવી પહોંચ્યા. શય્યા તરફ નજર કરતાં જ દિગ્મૂઢ બની ગયા. અને બીજી જ પળે કોથળી લાલચોળ થઈ ગયા, અને મનોમન બબડી ઉઠ્યા.

નાદાન...? માલણની આટલી બધી હિંમત ! વાહ...! કેવી બેફિકરાઈથી ઊંઘી રહી છે ?

શયનખંડમાંથી બહાર નીકળી સેવકોને હુકમ કર્યો: 'જીવ, એ... કમબક્ત માલણને ઉઠાડી પકડી લાવો.'

મહારાજને વીર્યશ્રી સાંભળીને રોવે એમ શબ્દોના ઉચ્ચારણમાં માલણે ઉઠાડી. ભરનીંદ્રામાંથી આંખ ચોળતી ઊભી થયેલી માલણ સેવકોને જોઈને બહાવરી બની ગઈ, અને દિલમાં એક ભયની કંપારી આવી ગઈ કે આજે જરૂર મહારાજ મને ભયંકર સજા કરશે. અરે....રે, નાહક હું અહિં સુધી ગઈ.

ત્યાં મહારાજનો સત્તાવાહી અવાજ આવ્યો. જુવો છો શું? એ નાદાન સ્ત્રીને સો ફટકા મારવાનું ચાલુ કરે. એને સજા થવી જ જોઈએ, જેથી ફરી આવી ભૂલ થાય નહિ.

ફટકા મારવાની સજા સાંભળી માલણ ધૃજ ઊઠી. પણ મગજમાં એક વિચાર સ્ફુરી જતાં રડવાને બદલે જોરથી હસવા લાગી.

આ સંજોગમાં હસતી માલણને જોઈ ઘડીભરતો રાજા પણ નવાઈ પામી ગયો, અને માલણને પૂછ્યું: “તું શા માટે હસે છે? શું તને સજાનો ભય નથી?”

નહિ રાજન! સજાનો ભય તો છે; પરંતુ આપનો વિચાર આવતાં હું રડી શકતી નથી.

મારો વિચાર! મારા સંબંધમાં એવું તો શું છે કે તને હસવું આવે છે?

રાજન! હસવું એટલા માટે આવે છે કે જે થોડો સમય કુલશ્યા ઉપર સુધ જવાથી આવી સજા થતી હોય તો જે મહારાજ હરહંમેશ કુલશ્યા ઉપર સુધ જાય છે તેમને કેવી ભયાનક સજા થશે?

અને માલણના વેધક અને બોધક વચ્ચે રાજાના અંતરચક્ષુ ઉઘડી ગયા. માલણને છોડી મૂકી, ત્યાર પછી....

મહારાજ આત્મ સાધનાને પંથે વળ્યા. આખી જિંદગી સુખ-સાહ્યોમાં ગાળવામાં આવે તો આત્માની શું દશા થાય?

ભાગ્યથી સુખી ભાગે સાચું દ્રવ્ય મળે જો મોહાગ્રસ્ત માણસા કુખી
 ન જવાય. જ્યારે ભાગ્ય ખતમ થશે ત્યારે પરિસ્થિતિ સંપૂર્ણ
 બદલાઈ જશે તેનો ખ્યાલ અવશ્ય રાખવો જોઈએ, કારણ કે ભાગ્ય
 ન હોય તો યથાર્થ પદાર્થો વિપરીત દેખાતા હોય છે પણ જ્યારે
 નિયમની કસોટીમાંથી પાર ઉતરીએ છીએ ત્યારે ભાગ્ય સુખથી
 ભરી દે છે.

ભાગ્યથી મળેલા સુખમાં અલિપ્ત રહેલો માનવી ધીમે ધીમે
 શાશ્વત સુખ મેળવવા ભાગ્યશાળી બને છે.

માનવ જન્મ

ચોરાસી લાખ યોનિમાં કેવલ માનવજન્મ જ એવો છે કે જન્મ
 દ્વારા મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે પણ સાથે સાથે એક વાત પણ
 ધ્યાનમાં રાખવા જેવી છે કે મનુષ્ય જન્યા પછી જીવન પર્યાંત
 ખાવાપીવામાં મોજ મજામાં વિતાવી તો એ જ માનવજન્મ દ્વારા
 અધોગતિમાં ચાલ્યા જવું પડે છે. એટલે જીવ કર્મપુદ્ગલોને
 આધિન જન્યા સિવાય પોતાના સ્વભાવમાં જવા જનૃત બને તો
 એ કર્મ પુદ્ગલોને છુટા થવું જ પડે છે. દા. ત. સંસાર
 વ્યવહારમાં કોઈ માણસે આપણી મુડી દબાવી દીધી હોય તો એ
 મુડીને છુટી કરવા, પાછી મેળવવા વારંવાર તકાદો કરીયે. છેવટે કોર્ટ-
 કચેરી સુધી પહોંચવા તૈયાર છીએ તેમ આપણા આત્મામાં રહેલી અનંત
 -જ્ઞાનાદિ રૂપ મુડીને ઘાતીકર્મેએ દબાવી છે, અને અઘાતિ કર્મેએ
 એને સાથ આપ્યો છે હવે એ મુડી છુટી કરવા તકાદો કરવાનો જ
 નહિ ? મુડી દબાવનાર જખરો છે. એટલે તેની સામે ટકવા પુરુષાર્થ
 વીર્યસ્ફૂરણ પણ એટલું જ બલવત્તર જોઈશે.

જીવને શુભકર્મોના ઉદ્યે સર્વ અનુકુળ સામગ્રી મળે છે, અશુભ કર્મના ઉદ્યે સર્વ પ્રતિકુળ સામગ્રી આવતી હોય છે. શુભ અને અશુભકર્મોના ઉદ્ય જીવને મુંઝવે છે. શુભકર્મના ઉદ્યવાળો સુખમાં સંભ્રાન્ત થઈને ધર્મ આચરી શકતો નથી તેમજ અશુભકર્મના ઉદ્યવાળો દુઃખમાં સંભ્રાન્ત થઈને ધર્મ આચરી શકતો નથી તેમજ શુભકર્મના ઉદ્યથી જે જે સાંસારિક સુખની સામગ્રી પ્રાપ્ત થઈ હોય તેના ઉપભોગમાંથી ઉંચો આવતો નથી અને એમાંને એમાં મુંઝાયા કરતો હોય છે, જ્યારે અશુભકર્મના ઉદ્યવાળો સુખ મેળવવા ચારે બાજુ દોડધામ કરવામાં ઉંચો આવતો નથી. સુખ પ્રાપ્ત કરવામાં મુંઝાયા કરતો હોય છે. એ મુંઝવણ દૂર કરવા માટે.

હે...જીવ ? તું આ પુદ્ગલોથી અળગો છે, તારે બાહ્ય પદાર્થો સાથે કશે સંબંધ નથી એવો ભાવ ક્ષણવાર પણ આવી જવે જોઈએ. દેહ-આત્માની વિલિન્નતા સમજાશે એટલે સુખ મેળવવા દોડધામ નહિ કરવી પડે અને દુઃખની પીડાથી દૂર થવાશે.

અનંત અનંત વસ્તુને ધારણ કરવા વાળો આત્મા રાંક બની ગયો છે. એ રાંકપણ થવાનું એક જ કારણ છે ક્ષણિક સુખ પ્રાપ્તિની મનોવૃત્તિ રાંકપણ હટાવવા દૂર હટાવવા માટે પાવર જોઈશે.

સામાન્ય રીતે ધનમાં પાવર માનવામાં આવ્યો છે પૈસાવાળો માણસ શ્વાબલેર કરતો હોય છે અને એજ માણસ જ્યારે નિર્ધન થાય છે ત્યારે રાંક દેખાતો હોય છે તેમ ધર્મમાં પણ પાવર સમાયેલો છે કે જે પાવર દ્વારા બધા જ કર્મો બળીને બસમીભૂત થઈ જાય છે અને શુદ્ધ જ્ઞાન રૂપ નિર્મળ પ્રકાશને પાથરતી જ્યોત પ્રગટ થાય છે.

કુદરતી સૌંદર્યની વચ્ચે એક સન્યાસીનો મઠ આવેલો હતો તે મઠની પશ્ચીમકુટીરમાં ઉંદરનું એક દર હતું.

સન્યાસી રોજ ભીક્ષા લઈ આવે અને જમી લીધા પછી વધેલી ભીક્ષા અદ્ધર લટકાવી રાખી મુકે જેથી તેમાં જીવ જંતુ ન ચઢે અને ઉંદર વિગેરે ખાઈ ન જાય.

એક દિવસ પશ્ચીમકુટીરમાંના દરમાં રહેલો ઉંદર આમ-તેમ ફરતાં અદ્ધર લટકાવેલી ભીક્ષા ઝોળીમાંથી તેને ભોજનની અંધ આવી. અને તે છલાંગ મારી ઝોળીમાં પેસી ગયો સન્યાસીની ભીક્ષા આરોગવા લાગ્યો.

આ રીતે બે-ચાર દિવસ ચાલ્યા પછી સન્યાસીને થયું ભોજન આટલું અદ્ધર રાખવા છતાં રોજ કોણ ખાઈ જાય છે તપાસ કરવા માટે ધ્યાન રાખીને સન્યાસી એક તરફ જોતો ગયો. થોડીવાર થતાં દરમાંનો ઉંદર બહાર નીકળ્યો અને રોજની જોમ કુદકો મારીને ઝોળીમાં પેસી ગયો.

આ જોઈ સન્યાસી વિચારમાં પડી ગયો કે આ ઉંદરમાં આટલી બધી શક્તિ ક્યાંથી આવી. શક્તિની સહાય વગર આટલો ઉંચો ઉંદર કુદી શકે જ નહિ.

ઉંદરને મળતી શક્તિની પોષ કરવા સન્યાસીએ ઉંદરના દરને ખોદવા માંડ્યું અંદર અંદર જતાં અગારા મારતી સોના મહોરો દેખાઈ. સોના મહોરો જોતાં જ સન્યાસીને થયું આ...ધનના પાવરથી જ ઉંદર આટલું બધું કુદી શકે છે.

દરમાંથી બધી જ સોના મહોરો લઈને દરને પહેલાની જોમ

વ્યવસ્થા કરી પીધું શાકીય ભોજન સુધિયો. હિંદુઓના શિક્ષણને એક તરફ ખેંચી ગયો.

ઉંદર બહાર આવ્યો બહાર આવીને રોજની જેમ કુદવા જાય છે પણ ઝોળીને પહોંચી શકતો નથી. સોના મહોરના પાવરથી મળતી શક્તિ બધી જ ચાલી ગઈ હતી. પહેલાની જેમ કુદવાની શક્તિથી ઉંદર હિન બની ગયો હતો.

ઉંદરની આ સ્થિતિ જોઈ સન્યાસીને સંમાધાન થયું કે આને અત્યાર સુધી ધનની શક્તિ મળતી હતી અને એ શક્તિના આધારે આટલી કુદા કુદ કરી શકતો હતો.

એટલે ધનમાં પણ પાવર માનવામાં આવ્યો છે, કે જે પાવરના આધારે માનવી અદ્ધર ફરતો હોય છે. પરંતુ ધનનો પાવર મલ્યા પછી તેનો ફયુસ જતાં વાર લાગતી નથી ત્યારે ધર્મરૂપી ધનના પાવરને મેળવ્યા પછી તેનો પાવર વધતો જાય છે. તેનો ફયુસ જવાની ખીક રહેતી નથી.

નિયમ

નિયમ એટલે આત્મ ગુણ તરફ જવાનો માર્ગ શુભ નિયમો શુભ કાર્યોને નોતરી લાવે છે. અશુભ નિયમો આત્માને સર્વ નાશ તરફ ખેંચી જાય છે.

નિયમ અવિરતીમાંથી છોડાવી વિરતીમાં લઈ જાય છે. સાંભળેલું, સમજેલું સાર્થક ત્યારે જ કહેવાય કે તેને આચરણમાં મુકવામાં આવે તો. આચરણમાં લાવવા માટે નિયમની જરૂર પડશે. નિયમ વગરના આત્માનું આત્મ ધન તેના શત્રુ મિત્રરૂપે થઈ લુટી જાય છે. એટલે એ આત્મ ધનની સલામતી માટે નિયમરૂપી તીજેરી જોઈશે.

દુનિયામાં પતન-પામવાના બધા જ સાધનો જીવ અપનાવતો હોય છે. કચ્છાણના સાધનોમાં થોડી હિંસા જેવું દેખાતું હશે તો આ સાધનો નહિ જોઈએ. શું જરૂર છે ! કહીને દુર ભાગશે. જીવને પ્રારંભમાં તો સર્વ સાધનોની આવશ્યકતા છે. એ સાધનો અપનાવવાથી જ ઉત્થાન પામી શકે છે અને ઉત્થાન પામ્યા પછી એ સાધનોની આવશ્યકતા ઓછી રહે છે. પરંતુ શરૂઆતથી જ આમાં પાપ છે. કહી કહીને છોડી દઈશું અને પથ્થરની બનાવાયેલી મૂર્તિને પુજવાથી શું મળવાતું છે ? એમ માની ભાગતા ફરશું તો ઉત્થાનનો માર્ગ રૂંધાઈ જશે અને પતનના એક પછી એક પગથિયા ઉતરતા જવાશે.

જો સિનેમા જોવાથી માણસને અસર પહોંચતી હોય ઉશ્કેરાટવાળું જલદ વાંચન વાંચવાથી મનના ભાવોમાં પરિવર્તન આવતું હોય તો જિનેશ્વર ભગવાંતોની પ્રતિમાના દર્શન કરવાથી પૂજનથી હૃદયના ભાવોમાં પરિવર્તન કેમ ન આવે ? જડ જેવા પ્રાણીઓને બાહ્ય સાધનોની અસર પહોંચતી હોય છે તો યોગ્યતા પામેલા આત્માઓને એ સાધનો જરૂર અસર પહોંચાડે જ છે.

દ્રષ્ટાંત

એક કુંભારની પાસે ઘણા ગઘેડા હતા. ગઘેડા જ તેની આજીવીકાનું સાધન હતું તેની પાસે કામ લીધા પછી બધાને છુટા મુકી દે અને ગઘેડાઓ ગામનો ભાગોળે રખડવા ચાલ્યા જાય. ઉકરડામાં આળોટે અને સમય પસાર કરે સાંજ પડતાં કુંભાર બધા ગઘેડાને હાંકી લાવે ને દોરીથી બાંધી દે.

એક દિવસ કુંભારને ગઘેડા હાંકી લાવતાં ઘણું મોઝું થઈ ગયું

હતું એટલે તે બધા ગધેડાને ઉતાવળથી એક એક પગે એક લાંબી દોરીથી બાંધી રહ્યા હતા ત્યાં દોરી આછી પડી. એક ગધેડું બાંધવાનું બાકી રહી ગયું રહી ગયેલા ગધેડાને બાંધવામાં ન આવે તો રાતના ક્યાંય ભાગી જાય એટલે એનેય બાંધવું જરૂરી હતું પણ ખીજ દોરી હતી જ નહિ.

રોજ બધા ગધેડાને જે દોરી બાંધતો હતો તેના બદલે ઉતાવળથી ખીજ નાની દોરી લઈ લીધી હતી. હવે જુની દોરી શોધવાનો કે નવી લાવવાનો સમય ન હતો એટલે વિસામણમાં પડેલો કુંભાર માથે હાથ દબને બેઠો છે.

ત્યાંજ માર્ગ ઉપરથી પસાર થતાં સન્યાસીએ ઉદ્ધવિજ્ઞ કુંભારને જોયો અને પુછ્યું કાં ભાઈ ? આમ ચિંતામાં બેઠો છે ?

કુંભારે કહ્યું ‘મહારાજ ? આ ગધેડાઓને દોરી બાંધતા આછી પડી એક ગધેડું બાકી રહી ગયું છે. તેને બાંધવા દોરી નથી અને છુટ્ટ રાખવાથી ભાગી જાય તેમ છે. હવે શું કરું ? એની ચિંતામાં બેઠો છું.

ઓહો...હો...હો...એમાં આટલી બધી ચિંતા કેમ કરે છે. જો હું કહું તેમ કર...! છુટા રહેલા ગધેડાના પગે દોરી બાંધતા હોઈએ તેમ હાથ ફેરવ એટલે કામ પતી જશે.

અને...કુંભારે સન્યાસીની સૂચના મુજબ કામ કરીને સુઈ ગયો.

સવારે ઉઠીને જોતાં તે ગધેડું ત્યાંને ત્યાં જ હતું કારણ કે એના મનમાં બંધાયાની અસર હતી.

કુંભારે બધા ગધેડાઓને છોડ્યા નહિ બંધાયેલા છેલ્લા ગધેડાને છોડવાનું કામ ન કર્યું. એ ત્યાંનું ત્યાં જ ઉભુ છે.

કુંભારે એને ચલાવવા ઘણું પ્રયત્ન કર્યો કેટલાં માંથી પણ તે ચાલતુ જ નથી આથી કુંભારને વળી પાછી ફિકર થઈ કામમાં મોકું થવા લાગ્યું.

આજ વખતે પેલા સન્યાસી ફરી ત્યાંથી પસાર થયા. કુંભારને ચિન્તાતુર જોઈ પુછ્યું અંધ્યા વળી પાછું શું થયું ?

કુંભાર બોલ્યો અરે...મહારાજ ? કાલ સાંજે તમારી સુચના મુજબ કરવાથી રાત આરામથી નીકળી ગઈ પણ અંધારે આ ગધેડું હાલતું જ નથી ?

પણ...તે એને બંધનમાંથી છોડ્યું છે ?

ના...મહારાજ ? તેને દોરી બાંધી જ નથી પછી છોડવાનું શું હોય ?

એજ તારી ભૂલ છે ને ? તેં એને દોરી બાંધતા હોઈએ તેમ પગે હાથ ફેરવવાની વિધિ કરી હતી તેમ ફરી હાથ ફેરવી છોડવાની વિધિ કર્યાં સિવાય કેમ ખસે ?

કુંભારે તરત જ ગધેડાના પગે હાથ ફેરવવાની ક્રિયા કરી. અને ગધેડું ખીજી ગધેડાઓ સાથે જમને ભળી ગયું.

જોયું ને ? એને બંધનમાંથી મુક્ત થયાની અસર થતાં ભાગવા લાગ્યું.

કુંભાર ખુશ થતાં પોતાના કામે ચાલ્યો ગયો.

સન્યાસી પોતાના માર્ગે વળ્યા.

એવી જ રીતે નિયમરૂપી દોરડું આત્માને બંધનમાં રાખે છે એને રખડતો અટકાવે છે.

આજે મન-વચન-કાયાના યોગવડે ધર્મની સેવા કરવાનું ભુલાઈ ગયું છે. જાણે-શાસન સાથે કે ધર્મ સાથે કશો સંબંધ જ ન હોય ? એટલે બન્યું એવું કે આપણે કરવાનું કામ નોકરોને સોંપ્યું પછી આત્મા ઉપર ધર્મની અસર કઈ રીતે થશે ધર્મની સેવા કરવાનો નિર્ધાર જ ધર્મનો રંગ લગાવે છે. આપણે દાખલા તરીકે જોઈશું તો અનોપમા દેવીને ધર્મનો કેવો રંગ લાગ્યો હતો. ધર્મમાં કેવા ઓતપ્રોત હતા. ખરેખર એમનો આત્મા ધર્મ-રંગથી સંપૂર્ણ રંગાઈ ગયો હતો. તેમના દ્વારા અનેક શાસન પ્રભાવનાનાં કાર્યો થયાં હતાં. ઘણા આત્માઓ ધર્મ-રંગથી રંગાયા હતા. તેમણે તન-મન અને ધનની સંપૂર્ણ શક્તિ શાસનના ચરણે ધરી દીધી હતી. અને ત્યારે જ આબુના ઉત્તુંગ શિખરો ઉપર અદ્ભૂત નમુના સરખાં જિન મંદિરો આજે પણ શાસનની શોભામાં વૃદ્ધિ કરી રહ્યા છે. તો આજે આપણે સંપૂર્ણ નહિ તો યથાશક્તિ ક્ષણો ન આપી શકીએ ? શાસનની શોભા વધારવામાં સહયોગિ ન બની શકીએ ?

આત્માનું સત્ય સ્વરૂપ

અનાદિકાલિન મોહને હરાવ્યા સિવાય માનવી સુખના ધામ સ્વરૂપ મોક્ષ સ્થાનમાં પહોંચી શકતો નથી. બાહ્ય પદાર્થોમાં લાગેલી ભ્રમણા દૂર કરાયા પછી જ આત્માના સત્ય સ્વરૂપને સમજી શકાય છે અને સત્ય સ્વરૂપને સમજ્યા પછી સંસારના કાષ્ઠપણુ પદાર્થો ઉપર ઇચ્છા-આકાંક્ષા કે મોહ નહિ રહે.

પરંતુ જેમ દુનિયામાં માણસોને સનેપાત લાગુ પડે છે. તેમ આત્માને પણ મોહનો સનેપાત લાગુ પડ્યો છે. ચાર તાવ આવેલાને

વધી શકે છે. પરંતુ પેલો કરે છે તેથી હું પણ કરું એમ માની સમજ્યા વગરનું આચરણ એ આચરણ નથી.

દ્રષ્ટાંત

શીવજીનો એક ભક્ત હતો. તેને એવો નિયમ હતો કે શીવજીને ભોગ ધરીને પછી ભોજન કરવું.

એક દિવસ તે ખીચડી લઈને ગૃહમંદિરમાં ગયો ખીચડીમાં મુકવા માટે ગૃહમંદિરમાં ચમચો શોધવા લાગ્યો પણ ચમચો મળ્યો નહિ ત્યારે તેણે ચમચાના બદલે ખીચડીમાં દાતણ ખોસી દીધું.

આ સમયે પરગામથી કોઈક મુખી આને ઘેર આવેલો હતો તે આ ભક્તની ભક્તિ જોઈ ખુશ ખુશ થયો, અને વિચારવા લાગ્યો હું પણ શીવજીની પુજા રોજ કરું છું પણ મારી પુજા તો અધૂરી જ રહે છે? કારણ કે શીવજીને ભોગ ધરતી વખતે હું દાતણ તે! મુકતો જ નથી? શીવજીને ભોજનની જેમ દાતણ પણ જોઈએ જ ને?

અને...મુખી કામ પતાવી પોતાને ગામ ગયા પછી ખીજ જ દિવસથી શીવજીને ભોગ ધરાવતી વખતે દાતણ મુકવાનું ચાલુ કર્યું. મુખીની આ વિધિ જોઈને ખીજ જોજી ભક્તોએ પણ દાતણ મુકવાનું શરૂ કર્યું. આ રીતે દાતણ મુકવાની પરંપરા ચાલી કોઈએ દાતણ મુકવાની વિધિ ક્યા શાસ્ત્રમાં છે. કે ક્યારે કાણે ચાલુ કરી વિગેરે વાત જાણવાની કોઈએ તકલીફ ન ઉઠાવી.

કેટલોક સમય વિતી ગયા પછી કોઈ એક સમજી માણસને આ દાતણ મુકવાની વિધિ જોઈ વિચાર થયો. અરે...આ દાતણ મુકવાનું વળી ક્યારથી ચાલુ થયું એણે આ વિધિના ખુલાસા માટે

લોકોને મુશ્કેલીમાંથી મુક્તિ આપવાનો શાસ્ત્રીય અભિપ્રાય છે. આથી જ શાસ્ત્રીય અભિપ્રાયને અનુસરવા પડે છે. પુણ્યો પુણ્યો છેવટે મૂળ વ્યક્તિનું નામ આવતા તેની પાસે જઈ ખુલાશો પુછ્યો તેનો ફાતલ મુકવાનો આશય જાણતાં જ જાનને જાણા ખડખડાટ હસી પડ્યા. અને...લોકની ગતાનુગતિક વિચાર ઉપર ખેદ કરવા લાગ્યા.

માટે તર્ક શક્તિનો ઉપયોગ જરૂર કરવો પણ એક વાત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ કે શ્રદ્ધાગમ્ય પદાર્થોમાં તર્કશક્તિનો ઉપયોગ નિરર્થક અને હાનિકારક છે. શ્રદ્ધામાં તર્ક ન ચાલી શકે.

આજે ભણેલા-ગણેલા અને વિજ્ઞાનમાં આગળ વધેલા ખ્રિસ્તિયો! ધર્મ આચરતા હોય કે ન આચરતા હોય છતાં પણ ઈસુની કુંવારીમાતાના સંબંધમાં કોઈ તર્ક-વિતર્કને સ્થાન આપે છે? ત્યાં તેઓ શ્રદ્ધાનો વિષય માનીને જ ધર્મ આચરણ કરે છે.

માટે જ જે પદાર્થો શ્રદ્ધાથી સમજવા લાયક છે તે શ્રદ્ધાથી સમજે અને જે પદાર્થો તર્કથી સમજવાલાયક છે તે તર્કથી સમજે.

જ્ઞાન સંપાદન

આજે લોકમાં ધાર્મિક અભ્યાસનું પ્રમાણ ઘટ્યું છે ધાર્મિક અભ્યાસ તરફની જીજ્ઞાસાવૃત્તિ, વડીલોની પ્રેરણા ઓસરવા લાગી છે ત્યારે ખીજી તરફ વ્યાવહારિક દિનપ્રતિદિન વધતો જ જાય છે.

વિનય-વિવેકનું પોષક જો હોય તો ધાર્મિક જ્ઞાન જ છે. વિનય વિવેકનું પોષણ વ્યવહારિક જ્ઞાન વડે થઈ શકતું નથી વ્યાવહારિક જ્ઞાનમાં ડીઝીઝો મેળવીને બહાર નીકળેલો આજનો શિક્ષિત કોઈ પણ બાળકમાં અસંતોષ થતાં તે પ્રધાનોનાં, પોતાને શિક્ષણ આપનાર

શિક્ષકોના અધ્યાપકોની શિક્ષણીયતા અને શિક્ષણીયતાની મર્યાદાઓની મર્યાદાઓ
પાળી-પોષી મોટા કર્યો એ મા-આપની સામે તડ ને ફડ જવાળ
આપતાં જરાય સંકોચનો અનુભવ નથી કરતો.

બાળક એકાદ વખત શાળામાં નાપાસ થાય તો મા-આપ જીવ
બાળે છે. હાથવોય કરે છે. બીયારાનું વરસ બગડે એમાં ચિન્તા કરે
છે, પણ અહિં ધર્મજ્ઞાન ન મેળવવાથી એ બાળકનું જીવન બગડશે
એનું દુઃખ છે ખરું ?

બાળકોના જીવનનું ઘડતર મા-આપ ઉપર અવલંબે છે. એટલે
તેમણે બાળકોનું ઉચ્ચ જીવન બનાવવા ભોગ આપવો પડશે.

જો તેને મોટા બનાવી આગળ વધારવાની ઘેલછાથી ફેરેન
મોકલવાના સ્વપ્ના સેવશો તો એનું ઘડતર પડતર કિંમતવાળું જ
બનશે માટે જ જીવનને ધાર્મિક જ્ઞાનથી યુક્ત બનાવો.

ધર્મ એ મુક્તિનું સાધન

અનાદ્યનંત વિષમ જગતમાં અજ્ઞાનાદિકથી પર્યટન કરતા આત્માઓને સત્ય રાહ બતાવીને માર્ગમાં લાવીને ઈષ્ટસ્થાને પહોંચાડનાર ધર્મ જ છે. તેના સેવનથી આત્મા વિકાસ સાધક ગુણોની સન્મુખ બની જીવનને રૂંધી રાખનાર સમગ્રીથી દૂર રહીને ઉન્નતિના પંથે દોડ્યો જાય છે. એટલે પ્રગતિનો માર્ગ ધર્મને અવલંબે છે. ધર્મ સંયોગે માનવજીવન સૌરભમય-કુસુમની જેમ શોભાને પામે છે, આથી જીવનમાં ધર્મની પરમ આવશ્યકતા સમાયેલી છે. ધર્મવાસનાથી સંસ્કારિત જીવન પણ જગતને આશીર્વાદરૂપ નિવડે છે. સદા અર્થકામની સાધનામાં સજ્જ બનેલાઓથી જગતમાં યુદ્ધાદિક મહાભયંકર ઝંઝાવાતો જ્યારે ઉભા થાય છે. અને શાન્તિ સંતોષ આદિ મહાગુણોનો નાશ થવા સાથે અવનતિનો ઘોષ વહી રહેલો હોય છે. ત્યારે તે માનવ નિર્મિત અશાંતિને દબાવવા ધર્મ અમૃતસમાન બની રહે છે. અને ઉન્માર્ગીગામી બનતાં મનડાંને માટે અંકુશરૂપ બની જાય છે. અને ધર્મની ઈચ્છાથી પણ પૌદ્ગલિક લાલસા તૃષ્ણાનાં વાતાવરણે શાન્ત પડી જાય છે.

આ ધર્મ પ્રારંભમાં સામાન્ય હોવા છતાં સમયે મહાન સ્વરૂપમાં પરિણમીને મુક્તિનું પરમ સાધન બને છે. તે ધર્મનાં સેવા, સત્સમાગમ, શ્રદ્ધા ઇત્યાદિક અંગો છે. સેવાને આચરનારે ઔદિક સ્વાર્થ જતો કરીને શુભનિષ્ઠાથી ઉપકાર્ય વ્યક્તિના અપકારને ભૂલીને પરોપકારમાં રત બનવું જોઈએ. આવા પ્રકારના સેવાગુણ્યોગે સમ્યગ્દર્શનાદિ રત્નત્રયીની પ્રાપ્તિ પૂર્વક પરંપરાએ આત્માની મુક્તિ થવાનું પણ શાસ્ત્રોએ જણાવેલ છે.

* અન્ય પ્રકાશનો *

—મૂલ્ય—

ક્ર	૧ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકરણ રત્નાકર આવૃત્તિ પહેલી	અમૂલ્ય
ક્ર	૨ " " " " " " " ખીજી	૩-૫૦
	૩ " " " " " " " ત્રીજી	૧૦-૦૦
ક્ર	૪ સ્વાધ્યાય સૌરભ	૧-૦૦
	૫ જ્ઞાનપદ પૂજન	સદુપયોગ
	૬ પચ્ચખાણુ સમય દર્શિકા ગુજરાતી	"
	૭ પચ્ચખાણુ સમય દર્શિકા ગુજરાતી-હિંદી	"
	[કલકત્તા સૂર્યોદય પ્રમાણે]	
	૮ શ્રી યતિશ્રાદ્ધ વ્રતવિધિ સંગ્રહ પ્રતાકારે	૪-૦૦
	૯ શ્રી કથા મૌકિક માત્રા આવૃત્તિ પહેલી	૨-૦૦
	૧૦ " " " " " " " ખીજી	૩-૦૦
	૧૧ મૌ સાધુ બન બહિંગા [હિંદી કથા સંગ્રહ]	૩-૦૦
	૧૨ ચમત્કારના ચમત્કારા	૩-૫૦
	૧૩ શ્રી પંચ પ્રતિક્રમણુ સૂત્ર હિંદી	પઠન-પાઠન
	૧૪ શ્રી અસય ગીત ગુજન	લક્ષિત
	૧૫ સમ્યગ્દર્શન (પ્રવચન સંગ્રહ)	૨૦૦૦
	૧૬ એક રાતની ચોકી (કથા સંગ્રહ)	૫-૦૦

ક્ર આ ચિન્હવાળા પુસ્તકો નથી.

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

આચાર્ય શ્રી સુરેન્દ્રસૂરીશ્વરજી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન શાળા
ઝવેરીવાડ, પટણીની ખડકી

www.jaintatvagyanshala.org